

Diglis 2. apprehensio Togae, & salte Apia Gregorii ad ju-
dicium pateat. Poco 2. apprehensio nGregorii Togae. Etas
I. Togae. I. 7. nro 7. P. Tolice I. 26. sec. 1. id 7. obla-
glio sitat. P. g. exco inter Gregorii apprehensionis dictas
ad iudicium, cum q. oblam iudiciorum cum n. p. s. i. cum
q. lumen iti illus ita est debile ut n. p. s. Iam ex iusti-
tia & iurisdictio plicari d. iusta. Ita p. s. s. i. lumen
ita augeri, ut illis Iam ex iusti-
tia. P. q. lumen excellenciam e. iudicia, q. p. s.
ansem apprehensionem distin-

7. *Opusculum innam tenet I. Tom. C. d' alioz*
Et Arg. L^o Pudicum loje Gregorii ad
discutendum: q^z est apprehensio ad judicium. In neg. Nam
Vera res e. g^o discutendum loje Gregorio unius cognitio-
aliam; unius, inquit, illius expositiaris, qd fieri n^o potest
sine cognitio judicia ante: ad judicium id potest esse ve-
ris, qd illud q^z illud certificata probando, & negando, qd po-
fieri & sine quaque cognitio apprehensio locata.

8 Inst. Judicium est latr. 2. ius operis
patr reguit 1. haec 2 apprehensio. j. 2.
Iud. neg. ois. neg. n. iudicium dicitur 2. ius operis, et quod
patr supponat 2. id q. iur. ius regulariter regu-
lo creditur ab apprehensione ad iudicium. Id 2. iudicium
ut 2. ius operis, supponere apprehensionem j. 2. a.
jot latr. sine 2. potius 2. iudicium patr. apprehensione
a supponere. Dicitur, autem tunc iuri deat 2. ius operis,
q. n.

Arg. 2°. Iulium feste digniora & uir-
li; & Nisus sumere aucto, q^o feste
supponat aghentoim n^o uicile: 3° D^o Reg. min. 3°

Dicit Dea est praeclarissimum iudicium sententiae, quod supernotatus
apprehensionis: iudicium iuris est a ius quod apprehensio iudicium
est, sed in ueritate istius certificat iudicium: ita se non
apprehensionis iudicium iuris in iustitia. Salunt alii iudicium
sententiae non dissimilare iuris. Ita id iudicium iuris sententiae
attingit in iure iudicium sententiae iudicium iuris sententiae, sicut sententia
iuris sententiae iuris sententiae.

20 Inst. Iudicium iuris, et Anglieum dissimile
est: atque hoc dea non est apprehensionis iuris
iuris sententiae iudicium sententiae: sed iudicium sententiae
huiusmodi non iudicium sententiae iudicium sententiae
est, sed iudicium sententiae iudicium sententiae. Explicatio q[uod] iudicium
iuris sententiae iudicium sententiae, adhuc sententia iudicium sententiae
iuris, sed non utrumque credit apprehensionis: q[uod] iudicium sententiae
apprehensionis haec iudiciorum non significat.

22 Arg. 3. B[ea]t[us] Augustinus de iustitia vel
q[uod] est apprehensionis ad iudicium: Si ergo
q[uod] ut cognitio operit motuum, q[uod] est uoluntas facta in iudicium,
ita apprehensionis motuum operit, q[uod] est istius atten-
tio iudicium. Sed dico ante, q[uod] alibi p[ro]p[ter]eas, q[uod] uolun-
tas, q[uod] sit ipsa uola, uolentem animam habere det iudicium senten-
tiam. Hoc autem illa sit in cognitione, q[uod] uolentem.
q[uod] si ibum fuerit carum, et uox augetur,
q[uod] non ruginat augeatur, sine apprehensione ibum attentio.

22 T[he]sis 2: apprehensionis sententiae non significat
iudicium sententiae. Propter. Quod citius
dicitur. Propter. q[uod] alij a sententia ista euideantur, q[uod] et p[ro]p[ter]ea
ut illius exercitius ut illa nulam habeat heresim; q[uod]
illa sit iudicare sine sententia apprehensionis: haec
exercitius p[ro]cedet ex iure sententiae iudicium sententiae.

in d^octo. P^r 2° ex iudicio p^ol^og^o sp^os memoria
et hoc iudicato. Tunc q^od^o illus haec sp^oe adiutor n^o posuit
scire judicium q^on^o prius et habeat apprehensionem.

13 Apprehensio non tenet. P^r. Tercio cit^o no 22. subij
ego Arg. sp^os a^oenibus receptis id est re-
print res complices. Nonne sp^os ostendunt o*itu* q^on^o
ilorum hoc prius sit apprehendere, potest ignorando
et dividendo iudicare. P^r 2° argum ad summum probare,
quia q^o hinc in via procedente suum agere, regere
apprehensionem posse, t^o n^o illo q^o hinc in via regata.
P^r 2° neg. Nam q^o 2° iurato sp^orum potest stare q^o illas
cum e^o iudicet; nam sp^os et iurato ad iudicium Ar-
glecum ad q^o apprehensione n^o iuravit. P^r 3° o*to* sim q^o
n^o agerimus itum si iudicare, q^o apprehendat, si id
potest n^o iurare, si n^o q^o illas 1° iudicat et illos,
cuius sp^os accigit p^oloq^o, et rati q^on^o prius t^o illo ju-
dicavit, t^o potest ad sequent iudicium iuravit sp^ore
morilla p^oloq^o.

Ius. 3.

V Apprehensio iuravit p^olyte ad iudicium?

P^r negat d^o S^r. L^r iuris. S^r. Sec. in *leg*. d. 25. no 20
L^r. Longo. ibidem d. 47. sec. 7. no 3. L^r. Gnt. in me-
tha 158. 7. q^o 4. cap. 8. no 80. Taliq^o acentibus sp^o-
misas sententia non iurare est hinc p^olyta ad iudicium q^o sub-
trahimus in lega t^o potest rest. q^o 3. art. 2. p^o 2°.
P^r d^o q^o talis iuratio in apprehensione est sufficiens, t^o
illius iam sit sp^orus p^o. p^olem iuramentum q^o ut iuravit
ad apprehensionem, potest iurare ad iudicium. 2° q^o innotescit

ad quod ipsas ducunt ad judicium, quia apprehensio. Et hoc
affendit, nam ducunt ad suum, ut cum illis sit et
socius. nunc ergo invenimus habeat immemoratio deo tempore
eius viae, sed igitur iuris iurisperitorum. In dicta inap-
prehensione.

25 Tonge q. Cognitio non ducunt esse propter
ad amorem, sed propter ad judicium. si vero
litteram ei peram spacio, et quod suo auxilio exigit
minime poterit. illum ita ei peram in ipsam quam
est et hoc est simile. Et eis q. ipsas. Ita ait deo
reprobus. q. q. illes iam illas sed ipsis ad prouinas
paterbae absumuntur. Si vero 2. ipsam ducuntur
estine ad apprehensionem: q. apprehensio ducunt esse
ad judicium. Q. 2. q. ipsas ducuntur esse ad apprehen-
sionem: q. at ad judicium. id est multas et diversas
nobiscum sententie apprehensionem, neq; propter regum ad
judicium, et alios deo factos non habentes apprehensionem;
q. sine diversi illius, sed solo sententia ab
potest aliis est. q. id est.

26 Propterea sententia de Tertio artus non 25.
dicitur. Et si t. m. 7. 2. dicitur antea,
q. q. Tonge. q. aliis ad quod iudicium non potest esse propter quod, non
ad apprehensionem: q. hoc si ad illud esse ducuntur, q.
non autem maius ratio in uno in, atque in uno. Et in suis
rationibus augustinus haec proportionatum ducuntur etiam sequitur
ad apprehensionem q. potest sicut in ea ratione. Deinde ista
sententia dicitur in isto, illud ultimum iudicium; non nisi
autem exigit apprehensionem nulla non sunt deo
ipsas inveniuntur ratione erit appingendum.

27 Et q. subiectum iudicium q. non potest esse

Puis ad apprehensionem, & nulla detinetur. q' haec ad judicium non
 jam ducit, dicimus. n' nullam dari maius. enim
 Et hoc in eo iustum est, si iam arbitriam spem a deo in-
 fusa. Et illo modo speriam si ex istis erat, q' n' appre-
 hensio in via, & praedictarum spem memoriam & talia se
 & reliktam ab apprehensione, jam antea ciceruerat. Hoc
 q' spes & sit loca misericordia, dicitur ducere istud
 ad judicium, jam apprehensionis: sed igitur supponit arri-
 vum duci in illius proprio spem potenter & fine ducere.

28 Arg. 2. Judicium ducere est esse physiū
 discutendum: q' est apprehensionis ad judicium.
 Leo annis, nam se per locum invenimus, cuius ante
 spes n' habuimus; q' jet q' spes ostendimus in mis-
 ERICORDIA, & q' nunquam cogitavimus. Sed reg. annis quoniam
 sunt sufficiunt nos iudeus spes, ut eliciatur pellitum
 ita resipiet, ut eliciatur discutens. Ceterisibus omni-
 mentis, & illuminative interventionibus. Ad propositum in in-
 eo in vere ducere ad locum spes ipsa iusta compa-
 rum, q' in se continent locum suum. Et hoc ostenditur
 et in loca aduersorum arenaum. Ceteris partibus
 ad discursum esse ducere: et eo igitur ita duc-
 erunt, q' continent intonat locum suum. Deinde q'
 ceteris ibidem continent intonat: q' poterunt esse
 ducere ad discursum.

29 Inst. Iudicium debet illum ad discursum:
 q' ad illum esse ducere. Et hoc ex ea
 spes cetera ducere ad apprehensionem, q' illum ad ista
 debet. Et et iudicium debet ad discursum: q' et iudicium
 iudicium debet illum ad discursum ducere in diluc-
 minare, n' esse ducendendo. quemadmodum in physica dicimus

ti L. d. L. artem vij ligia ad eius auctoriam sic
arum de glorie, Domini illuminis, & lucisne deitatis
49. De gloriis regnante mai. non excep-
spic glorie iuravit p. ad. deicit. Id q. de-
cit apendo illum q. ut suppono. Id e. p. o. iugis
n. d. cipens sibi represebem. q. g. illius iam sit gloria
glorius, n. e. r. u. n. e. q. d. lucisne discursum, iterum
q. glorie p. judicium. Ade difficile stig. p. e. spm.
n. sit glorias sibi represebas. Id m. u. c. t. y. deicare
illum in glorie iuramento. Julianus illi q. sit glorias sibi
represe sufficienter deicit illum ad discursum
sicut, q. ad amorem st. ignorando solum. Alia
argua soluta vide in Logia to. 2. c. iii.

Fist sis p ist se sua apprehensio
ad iustitiam?

Iöe in visorum locorum, videt inuiditatum: 1.
g^o istus, ut s^e uidimus, pⁱt unio in cognire gla-
bria et disparata; Et tunc unio in p^oscit que-
re apprehendere stellas in parox. qⁱ, dⁱ sit judicare
in g^oras, p^oscit, o n^orum reat m^orum ut adha-
sive se detinet j^o ad stellarum gavitionem, T^otu p^o
pⁱt, ut se detinet j^o ad eorum afflictionem! 2. g^o
istius est in I^oa, Dogmatis n° 182 in fine, P^octim:
a fortidose in visorum pⁱet judicium, T^o gura
apprehensio.

24 *Maius dubium*? *Fiatius n. ab initio*

orum sacerdotum. Et tunc eius potest esse pura apprehensio
et iudicium? Sed nego quod sit. Propter. dicitur in libro I. S. Iacob
et 22 non solum. sed et pura apprehensio et non numeri
phantasi. sed illa est sit non est iudicium. sed potest esse iudicium
ut supponatur ei pura apprehensio et iudicium eius
sit actus sui obiecti iudiciorum. quod non erit pura apprehensio.

Non negamus enim cum autem iudicium sit ut apprehen-
sionem non puram. sed ut iuramentum. et iudicium. et hoc dare
et factio iurisper iudicatio. sed iuris scire regnum
vitae apprehensionis. iuris dictuum est iudicium.

22. *Vito.* id autem potest esse generatus a nobis
et non discursus tu eius. ut iste qui
est prius attingimus in se. et ex alio. quod est id autem
poterit esse pura apprehensio. et iudicium eius. et ad-
huius ad secundum. genus iudicium. et non ad huius genus
pura apprehensio. Pro distincione id autem potest esse pure
generatus a nobis. et non discursus. et non.
Sed in distincione a causa. id autem patet esse pure apprehen-
sionis. id est non apprehensionis. et non iudiciorum. non
huius in manibus significat apprehensionis iuris. sed iudiciorum. id est
iudiciorum. id est causarum.

23. *Opif.* quod ergo id autem potest. si est pura appre-
hensio. et iudicium. prius discursus est
istas. quod talis autem non est non apprehensionis. sed appre-
hensionis unum secundum. et iudiciorum. Contra quod a
datum secundum non sufficit eundem cum huius iuris iusta
factualia. id est generatum non huius iustitiam. sed huius
non discursus. ut sit pura apprehensio. et iudicium.
quod ut talis sit non sufficit huius iustitiae iusta materialia

Iuxta illud, q^o talis aius se sit iudicium
malo in iis & iudicium ea unius sit:
iu illud ex pura apprehensio. Hac n. in iis sicut
in illis n^o & iudicium sit qd regiat, qd qd sententia com-
parat, parum in terret, qd iu alterius sit ut sit iu-
dicia. Ad affirmacionem Ix dictam uicem ee qd dicitur
utrum malum, facit hanc apposet ee uanilla
iis iudicium ibi modo n^o & iudicium. Dicitur iudicium
n^o facit eam ignoriam ee uiam. qd si dicat uim ee
hunc aium, qm n^o magis malum n^o ee iudicium, se
talis sit qm respicit id ibi modo qd alium malum
uit, qm qd iu ignorium, qd malum ee pure apprehensi-
um, qd iudicium: iudicis in iudicium qd nō, qm loqua-
rit uero.

Petrus D

In qd ois leuit apprehensio.
Hs S Jus Lus

Quid licendum de pio Petris?

Dicitur: in iib^z tam extenuis, qm intermixtatur
pura apprehensio. Sit l*oīs*. qd p^o qd dicitur attingunt
sua p^ota n^o h^oly affirmando, qd negando. Dicitur tamen
negando. Unde in iib^z nūq^o dat^o apprehensionis
qd iudicium, qd regiat cognitum anteriori. Dicitur
qd iudicium, qd ex ea illorum ibam. Dicitur f^o in
istu hunc licet pura apprehensio p^oius notez. qd
p^o experientia, sage n^o aliq^o ibam n^o cognoscimus

et nō adhucendo, ut p̄t̄us dubitans.

26. *(Dies 3. illus huius p̄ alijs sc̄ia signatae
pure apprehendet in p̄s̄is. Et 2^a pars
exageremus nos p̄ p̄tem dinam q̄d s̄obrava, n̄ p̄h
judicium suspicere. Excessim ante qm ipsa p̄fici. Sca-
ndolis vane p̄gmanni sedenda, t̄ q̄n causam ex-
timor, ut t̄ quis s̄obrī judicium feramus. P̄ 2^a pars
q̄d alijs sc̄ia signata, ut 1. Bea 2. Geostima, p̄-
redit q̄d p̄ p̄fectissimo lumine. Neint illus aut p̄s̄ius
n̄ p̄t̄ suspensi: q̄d illus huius p̄ hanc r̄ian n̄ p̄t̄ pure
apprehendere. Tunc q̄d i. uisis Bea p̄c̄t̄ eē pure
apprehensione n̄ exigitur, t̄m excludendo idem an-
metatatem).*

27. *(Dies 4. in Anglia duxi pure apprehensionis
cc̄. obta vniuersitatis. Et q̄d alijs signa-
cunt ang uide obcluſum, ut extreum deum dicitur
ordi. Salterum tali mis, ut nullum ferant t̄ illo p̄digio
ne se exponant p̄s̄iculō errandi: q̄d aene et cibient
p̄ram apprehensionem. Ibi q̄d Angli, ut dicimus, u. obta
in euādeis discurrent p̄atu: q̄d ea pure apprehendent.
Tunc p̄ marini p̄c̄it̄ t̄ Angli p̄ sc̄ias nati: p̄ qd
u. dinam, qm huiunt in via, am e potuisse pure
apprehendere, ut nos p̄ ilam apprehendimus. Maius
volum e t̄ Angli cc̄. obta euādei, id quod erat*

145 24

Tunc dixi t̄ Angli cc̄. obta euādei:

Quis Angli euādentes se illa, t̄ q̄d ipsi huius p̄s̄is, q̄d

wynsunt in se ipsis immo. Et suas ius ut lucem
et lumen, et per eis, ut Deum et creaturas: quod patitur
dico 2°. Angli uero bona cuiusdam et ratione supradictam
regulariter jure non apprehendunt: posunt enim parte
apprehendente. Si ergo pars eius pura apprehen-
sio est latere ad suspicendum hoc in cuiusdam, et ad ini-
cipientem pietatem. bona illa cuiusdam Angli cidenter
ponuntur, et eorum illas regulariter eis capax, ut hinc
iudicet.

¶ 2°. Si 2° pars L. q^o Angli grauitas sit in-
venit a cognoscitur sicutrum cuiusdam,
ut oīz patentes: et grauitas illa cognoscere datur:
teca uero inscripta, et ista sit pura apprehensio. Et
hinc, nemus quod sit maius, potius minus iustis partibus:
quod si grauitas illa non cognoscere posse ut cognoscere cognoscere.
¶ 2°. Et non ut dota, quod wagnimus cidenter po-
simus. Et possitis apprehendere, et si multo nobis licet
relinquere aut sua. Tunc etiam intercedemur, et dicentur:
quod est Angli. Omnesque si Angli ad cognoscendum, et
ut uero iudicetur probus, ipsi habent amplitudinem igitur auctentur
ut illa sit bona regata non valeat iudicare: quod si gra-
uitas jure apprehendetur.

3°. Opposita triam tenent iuxta A.B.C.
Reg. id: pura apprehensio. Et caro ad Angli:
dam bona incuidicium: quod est bona et cuiusdam, Angli jure
non apprehendit, et ita iudicabit. Ex quo aīs. Et in ap-
prehensio inde debet ad suspicendum hoc incuidicium possit
est latere et hinc sicut. Et est cognoscens, sed non uult, et
non potius iudicare est aliud impedimentum. Et si est
in nobis, et quod est bona et cuiusdam, et uero illa pura ap-

prehendimus, q^o uimur, q^o a liueremur a legge, et
q^o a multitudine locorum q^o auerente.

31 Arg. 2. sumen Anglium. ut quid ea ita
ragit ibum, ut attingendo ibum, filiochii
aristos: q^o ita Ita ita attingere requisitor loquendo
qua es n^o potest, comitem agn^o Angli arboris, s^o nata-
verentia, p^ont in seba aggredire ostendere, ut in nos
bis abudit u^o l^o p^ona. Inf. q^o sumen Anglium
exit eiund spes o^obini. Ita reg. illeom. q^o q^o in fructu
am deo*rum* iudicium p^ont in uite qm et discursus ut
in nos, n^o sequitur. Lumen Anglium e^o eiund spes o^o
p^ono: q^o q^o in Angli leti p^ona apprehensio ut in
nobis, hoc n^o sequitur: D^o huius r^oo e^o q^o Lumen Angli-
cum adhuc e^o longe pretius, d^o superoris ordinis.

32 Dic. 2. siam signat^m q^o se infusare
q^o e^o cuius, q^o d^o p^ona p^ona apprehensio
in Angli cit^m e^o in habens. q^o fuit, q^o us-
rirem p^otem obuimus, obuimus q^o q^o de singulis p^o
q^o liueris a cognit^m p^otorum, q^o q^o h^ot spes p^o se en-
cas, tunc ita n^o poterit diversi, ut eas sit apprehendat.
Consi. q^o Angli, d^o h^oes q^o hanc siam p^ont fratre de-
currere: q^o et p^one apprehendere. si n^o illo n^o dedeat
imperatio q^o d^o d^o in discursu p^ont, cur dedecedit illo
q^o late in p^ona apprehensie.

33 Vies: Angli d^o h^oes n^o p^ont p^one appre-
hendere q^o v. Boiam: q^o magdalam q^o se
infusam. Ita reg. v. am dies a r^oo e^o l^o q^o ihes deus
n^o j^o d^o diversa e^o v. di: q^o nee q^o ilam. oure appre-
hendere. q^o q^o siam q^o se infusam p^ont q^o et p^ont
rit q^o l^o q^o sumen v. Boia e^o p^octim^m v. vias

sigillatus, Tio ualeat à P. genitio Luminis dini;
q' igitur stante nō potest itus. Secunda p̄mē apprehendere,
sicut nec Virus, lumen iis sibi p̄ se infusus nō ē ades
objectione, q' p̄t q' nō tam uagat itum in cibis ad
quæ ē lumen, nec nō hinc siam p̄ se infusum p̄t
ē in idem, t̄ sunt cognitio idem, q' à ratione
reprobante.

3us 3us

Puissimū lumen le Inseleccō Dicimus.

Primum ē nō p̄t in Re admisi p̄man apprehendere,
si hoc non p̄ gura apprehensionis, ita sicut, q' q'
cognitio, q' sit nō ē iudicia, ut exp̄l̄imur isti & non
tali cognitio. Hec p̄t q' nō vugnat lumen dñino, vugnat
et dñino simplicitas, q' si darem apprehensionis sit
nō iudicia debet hanc in Re cognitio recte dicta a ju-
dicio. Pristis ē t̄ apprehensione aucti, t̄ quadratum
ē in dñino cognitio a p̄t rei iudicia p̄t signi & facta
dicatum nō apprehensione triens. Cognitio facta nō
cognitio, nec anticipans, t̄ m̄ vugnantur? Pristis
optimis dictis.

3us Pristis q' nō vugnat, q' in dñino cognitio q' aucti
sit ē vugnatio, t̄ sicutia, p̄giamus hanc,
fratres, unam sit representantem, siam anticipante.
T̄ hoc obendit dñino dñino cognitio apprehensio
sibus apprehensionis, t̄ iudicio, hanc autē apprehensio
sum, ut illa huc fratres dicta vugnante. 2° q' dñus
judicat dicatum ē in cibis, t̄ dñino cognitio adit
vugnatum, q' p̄t a nobis signi radere in dñino.

5. subtrahit in 2. dicitur illud uniendo subtrahere atque
1. factas radens. Pro subtrahit illud non possit, sed negat,
2. se illa non est prevenibile, sed negabile: quod est omnino
apprehensionis.

36 Contra dictum quod prius est pugnare iam pugnare:
re trahere, pugnare iam paret ad nostram
apprehensionem. pugnare trahere ad nostram pugnare. Id in
hoc dato grecis id est quod haec est virtus apprehensionis. 2.
3. si apprehensionis alioquin dictato vino rugeratur, iest de:
censum. atque non rugeratur. Et propter quod non minus apparet sim:
plilitatem vino dignitatem etiam apprehensionis, sed et singulari:
tatem vino dignitatem dignitatem quod ad nos: quod est quod ad nos: 2.
etiam vino dignitatem apprehensionis. 3. quod in deo admitt:
itur ipsius virtus ut maximus rex. Et signum dicitur non esse
item dissimilans virtus, ut postea dicimus: quod est apprehen:
sionis virtus.

37 Opponamus nam inde senere utrum sat,

Et mag. lib. 3. tractat ag. 4. De hoc est 3. id.

6. Arg. 4. apprehensionis etiam agere imposita:
propter deo non est admittenda. Si autem quod in certis
item, id huius etiam suspicimus, ac hoc sit. Pro:
neg. autem ad probandum non in certis, quod haec non est le:
gitima apprehensionis. Id omnes habent utique remedium
et ipsae uoces non est cognitae. Id omnes habent utique amplius
est.

38 Unde sic gainus adversarii negere dicitur?

Et res ipsa gratias vino agnoscere: quod
ne ex certis agnosceret. Nam non impositio utique
est omnia reges uoces, quod certis, quod sicut est
et alijs cognoscere. Quod ergo ipsi admittunt in deo legitime

sum viuum, dicitur Deus nō exigitur & ista lassitatem
justitiam p̄ē omnia, nō iudicare imfectionem, nec
neglectum ut p̄ē plenū suspēndi, et neglegere q̄ nec
iudicare dicit infectionem, q̄ Deus nō exigitur per
apprehensionem, nec neglegere suspēndi, et si super
et rem in 2. signo affirmandam, & regandam.

39. Prīre quānt. 1. sc̄atōrem discursus uicti
ē. perfectissimam D̄ Deum & sua munera
vum effectum, & impiabile decessit qualitas flosq; Deu-
is nō mansurum effectum & sua genitale apprehensione
ua de quāle judicā. dicitur. s̄ haec p̄ē, Ingh-
frati mai. uicō d̄ 2. q̄ p̄ impossibile daret in Deo
litas uolēs, n̄ illas, & Deus sibi maneret & factus, s̄n;
si s̄t; q̄ et maneret factus & qualitate apprehensionis, n̄ juc-
dici. si q̄ ita dicere arguit. Deus maneret effectus &
sua qualitate uolēs, n̄ illas. & si in illo dicendo qualitas
uolēs, q̄ et n̄ maneret factus & sua qualitate apprehensionis,
& iudicij processit in Deo dici qualitas apprehensionis.

40. Nec uium & Deum & apprehensionem suggesti-
to & imfectione, & stupore, non ad sum-
mum reperiū in apprehensione para n̄ in uictu, da ga-
rei justitia. & huius r̄as 2. p̄ p̄a. apprehensio da-
tur excessu q̄d si p̄ē erit, & ob alijs impedimentum n̄
potest effectu iudicare tempore habiti ad iudicandū,
uictu s̄t dact̄ absque reprandū, & p̄sonendū r̄as, uic-
tandas, ne dec̄ iudicium p̄terat. sicut dact̄ n̄ uictu
ne uictas uac in omnū gerat. Deinde effectu reperiū
& in apprehensione leui & late, stupore & secundariū
& alijs, afferat & huius uium separabile, q̄d p̄t
in iudicio n̄t, & clarissim in Engelsio.

41 Arg. 2° quod dicit apprehensio dare possit
suo, & dubitatio, haec admitti non potest in hoc.
Si minus ipsum postemus diligenter dubitarem, ut si
etesse sint parvus: quod est. Ita etiam negare mihi aliquid
est res fidei apprehendimus, & illas dubitaremus. Pro
tunc ergo dubitatio est apprehensio, non est apprehensio est
dubitatio. Ita secundum nos deum diligere dubitare
possidere, i.e. non dubitare posse, i.e.
possidentem. Ad dubitare possidendum subiectum est non sicut
in signo, sed tempore habibili in signo sicut potest. Unde non
ognis signo, sed sicut signum regnat indebet dictio. Ab
eo enim negari potest deum stupere, ac dubitare, quod est
non stupet, sed dubitat & creverit, quod in signo se
cognoscit, & non dum creverit, eorumque tunc cognoscere
potest non sit debita.

42 Arg. 3. non potest admitti in fidei
opinio uirtus: quod non uirtus est apprehen-
sio. In negatione uerbi diversa ratio est, quod fides, & opinio
est uirtus, sed quod ad nos in uoluntate possumus in pene-
tentiem: fides non dicit concordem, opinio concordem studi-
num: sed autem regnat luminis diuino, omni 2. scilicet
et apprehensio uirtus, sed quod ad nos solus dicit gloriam
representem, & narratio in fidei non admittenda, & non
primus deum diligere representem namque in iugia-
mus representem rite ut illam representem. nulla
tamen nos cogit necessitas admittere in fidei fidem
& opinionem.

43 Dices: primus deum diligere apprehen-
sionem quod ad nos: quod finitum quod ad nos

811

De 2° p*ro*c*essu* d*e*rum f*initum* i*n* a*ctu* s*ignato*
i*n* d*e*rum i*n* c*ognoscere* o*n* i*n* d*e*ua f*ectione*; m*is* d*e*rum
d*e*rum d*e*sp*ecere* n*on* g*enerat*ur. n*on* i*n* p*rimus* d*e*rum
d*e*sp*ecere* f*initum* i*n* a*ctu* e*xercit*o**, i*n* a*ctu* e*ss*er*tu*
s*t* & a*ttingend*o** i*n* il*lo*s t*al*iq*uid* f*initum*. V*er* d*icit*
p*ro*c*essu* d*e*rum d*a* nob*is* d*e*sp*ecere* f*initum* f*asc*isc*ere*, n*on* p*ro*p*riu*
l*o*g*o* 2°: neg*-*i*ll*ib*eo*, q*uo*d p*ri*u*do* d*e*minat i*n* f*initum*,
l*imitat*ur a*ctu* d*e*pend*en*do ab a*ctu*. ad q*uo*d admitt*en*
d*am* i*n* d*e*os n*um*ber*o* d*ati* f*initum*, f*re*uer*itas*, m*ar*
x*ime* d*o* app*rehens*io**. v*er* i*st* h*ec* d*ina* app*rehens*io**
p*ro*f*ect*o** d*e*li*ctu* f*act*o**? q*uo*d e*n* i*n* s*ig*nat*ur*o**? q*uo*d i*st*
s*it*, d*e* f*act*o** r*e*gi*ro*, r*em*un** e*n* g*ener*at*o*. n*on* d*e*bet d*ic*
q*ui* u*irtu* a*ctu* f*udit*o**, nam s*ignum* s*er*v*at* u*irtu* d*igit*o**
q*uo*d a*ctu* s*ignatu* s*er*v*at*. s*ecund*o** f*act*o** s*igni*. s*o* app*rehens*io**
f*act*o** d*e* f*act*o** i*st* s*it* n*on* g*ener*at*o*, ut i*nter* a*cc*ide*re*,
r*em*un** e*n* r*eg*u*le*o**.

Cl*ass* 3.

N*o* 3. *Judic*io**

D*u*s. L*u*s.

*Jud*ic*io*, & j*ur*is*lex* i*s*it *Judic*ium**?

Q*uo*d i*st* s*ignatio* m*ul*ti*n* i*n* d*e*bus d*e*clar*at*, m*is* n*on* i*n*
j*udic*ium**, q*uo*d m*ore* j*udic*is** p*ro*f*est* d*icit*o**, & j*udic*at** m*is*
d*icit*o** o*p*ro*posit*o**, & d*ivis*io** q*uo*d s*age* s*ignat* un*um* & d*icit*o**
& t*ra*ns*fer*o**, s*age* d*icit*o** un*um* & a*lio* r*eg*u*la*o**: m*is*
d*icit*o** a*ffirm*o**, & d*icit*o**, d*e*rum s*ignat*, m*is* r*eg*u*la*o**, & d*icit*o**

119

dum negat. Tertii de se - His ius & p[ro]p[ri]as, & regans
Gloriam & subto, / P[ro]p[ri]o Aer. non radie pulchra
De gloria p[er]t[em]p[or]is, q[uod] ius & sibi apprehensio fuit
Inimico.

45 Iudicium cuiusdam iustitiae. Iuris. Quale
q[uod] est, iuris. Iuris certipiat ihesu si
Gloria, & regans. Virtus est, quoniam rite dicitur
q[uod] rite accessus istum certipiat. Ita de h[ab]et et hoc
de iustis omnibus cum p[ro]p[ri]is. Rati apprehensionis, q[uod]
se n[on] agnoscet, & negat, & onus iudicium uincere, q[uod]
r[ati] apprehensionis anima iudicatarum certipiat. H[ab]et
q[uod] est alius ab explicant, q[uod] iudicium fuit, & iuris,
iuris in fuit illud est, q[uod] fuit attingit omnium
quoniam iuris, q[uod] n[on] agnoscit, iuris q[uod] est omnia
quoniam dicunt, manu ita ius potest ei iudicium
fuit, & iuris. Et in regno eius est iuris, & iuris
expeditione.

46 At i. una, i. alter placet n[on] e[st] audienc-
tus. I. Soar. L[et] p[ro]p[ri]as illud ei iudicium p[er]tem
q[uod] apprehensionis p[er]curam Greggorius. I. iudicium uirtutis
q[uod] eam in Greggorio. n[on] ingran & audiendus, cum
q[uod] a his discimus libere inde excolitatum, ne
in deginie iudicij ultum h[ab]et iuramentum q[uod] iudicium
uidetur negare deo, & deo, & deo iudicium fuit,
q[uod] ad ipsos authores nostros & regandum, & in nos
h[ab]ens & suam beatitudinem n[on] esse prava apprehensionis.

47 Dices: in Deo n[on] date discursus fuit:
q[uod] n[on] debet iudicium fuit. Si licet
marie vixit die excessu n[on] tanta in Deo discursus
fuit, q[uod] n[on] debet gloria rite diversa,

ore nō dicere in deo nō habet iudicium peccati, q[uod] nō han-
dicitur ergo cognitio ab directis iura si cognoscen-
tia, alia iudicata. Ita negat. Quam iura iudicata
menda est non ex iis usum habent. cum ad desinendis
census peccati, iudicij nam dicitur ius peccati deli-
cti gratia unius cognitio ad aliam, q[uod] cunctis inter
restitutis cogniti reatu dictis iudicium peccati e-
stus plus potest. Et si in artificans affirmando
negando iudicatum est subiectum q[uod] est cognitio deli-
cti reatu in regis.

408 *Ius dividitur iudicium in iustum, & iustum*
in peccatum, & iugulatum. Iusticiam
dicti potest in natura, & iugale; in iniuriam, &
aberratum est. Iusto quoniam est subiectum dictum sit
*in ejus etatis oppositus. Iugulatum est regis iustici-
e sumus, & iusto dignitate notitia iusta. Iugis gra-
tia, & iusta remissio est.*

409 2us

I. Iudicium est principium gloriae.

Et ob eius in genere subiectum melius pergitantem ad ex-
tentum & operis iurius illius, quod auctor potest sibi iug-
dare: & iuste facta hendo se quis peccato & de iusta
ex quo media uite ignoratur. 2. iuste, hendo si per
uirtute, i. gloriis actionibus diversis agnoscendo. 3. obni-
uere, hendo ob ea reatu dicta. 4. Conspicuisse i.
ita ut ipsa operis obign reatu dictam ex quo igno-
rari in illa consupponatur. Sic anathadiuersis